

Case text

**Arbitration award of 9 May 2003
Proceeding No. T-1302**

**Spoljnotrgovinska arbitraža pri
Privrednoj komori Jugoslavije
u Beogradu**

ODLUKA

u sporu

Tužioca: preduzeća X, Jugoslavija (Srbija i Crna Gora)

protiv

Tuženog: preduzeća Y, Francuska

T-13/02

[...]

V Materijalno i procesno pravo

Arbitar pojedinac je dužan primeniti u konkretnom sporu pravo koje su stranke odredile kao materijalno pravo, koje će se primeniti na njihov ugovorni odnos - čl. 46. tač. 1 Pravilnika.

[...]

Na raspravi održanoj 9. 5. 2003 god., punomoćnici stranaka saglasno su izjavili da prihvataju da se u ovome sporu na njihove međusobne odnose, koji proizilaze iz njihovog poslovanja, primeni jugoslovensko pravo.

[...]

Utvrđujući koji propisi čine materijalno jugoslovensko pravo, koje treba primeniti u ovome sporu, Arbitar pojedinac je utvrdio da bi to trebala biti prvo Konvencija UN o ugovorima o međunarodnoj prodaji robe (Beč 11. april 1980, u daljem tekstu: Bečka Konvencija), koju je Jugoslavija ratifikovala 27.3.1985 god., a Francuska odobrila 6.8.1982 god. Nakon ratifikacije odn. odobrenja međunarodna Konvencija smatra se *lex specialis* u odnosu na nacionalne zakone i primenjuje se neposredno. Obaveznost i neposredna primena ove Konvencije, kao uostalom i svih drugih, koje su ratifikovane i stupile na snagu, proizilazi i iz čl. 6. Ustava SR Jugoslavije.

Medjutim, prema čl. 3. tač. 2. Bečka konvencija se ne primenjuje na ugovore u kojima se pretežni deo obaveza strane koja isporučuje robu sastoji u izvršenju nekog rada ili pružanju nekih usluga.

Na raspravi od 9. 5. 2003. god. punomoćnik tužioca je izjavio da koliko on ima saznanja predmet spornog ugovora bila je montaža opreme, dok je punomoćnik tuženog istakao da sa sigurnošću zna da je predmet ugovora bila isključivo montaža opreme, dakle rad i usluga, bez obzira šta u ugovoru i aneksu ugovora piše, nakon čega je bilo jasno da se Bečka konvencija na sporni odnos ne može primeniti, tako da ju je Arbitar pojedinac prilikom odlučivanja isključio, bez obzira, kako je napred rečeno, što ona čini sastavni deo jugoslovenskog prava i što se neposredno primenjuje.

Radi ovoga, prema pravnom shvatanju Arbitra pojedinca, primenjen je jugoslovenski Zakon o obligacionim odnosima ("Sl. list SFR Jugoslavije" br. 29/1978 god. sa kasnijim izmenama i dopunama, u daljem tekstu: ZOO)..

[...]

VII Sporna pitanja i ocena dokaza

Iz priloženog ugovora [...] utvrđuje se da je zaključen između tuženog, pored čijeg imena je u zagradi naznačeno: "kupac" i tužioca, pored čijeg imena je u zagradi naznačeno: "izvoznik", a da pri tom tužilac nastupa u svoje ime i za račun preduzeća Z, pored čijeg imena je naznačeno: "prodavac". [...] Član 1 ugovora kao predmet označava: montažu čelične konstrukcije, elektro opreme i opreme koju isporučiti kupac, a u svemu prema Aneksu 1. Član 2 je predvideo cenu ukupnog posla definisanog u Aneksu 1.

[...]

Kao drugo sporno pitanje medju strankama postavilo se pitanje o kakvom se ugovoru radi [...]

Obzirom na saglasne izjave stranaka, posebno na raspravi od 9. 5. 2003. god., bez obzira što u ugovoru u potpunosti ne piše tako, posebno u članu 1 istog, koji određuje predmet ugovora, obaveza tužioca i njegovog komitenta preduzeća Z sastojala se isključivo u vršenju montaže odgovarajuće opreme na lokaciji u Belgiji, odnosno ako ne isključivo, onda u pretežnom delu, imajući u vidu da je samo preduzeće Z isporučivalo, sa svoje strane, neku manju opremu, koju je proizvelo.

[....]

U Beogradu, 9. maja 2003. god.

Zapisničar

G-đa D.

Arbitar pojedinac

(potpisan)